

OKRESNÁ PROKURATÚRA LIPTOVSKÝ MIKULÁŠ
Tomášikova 5, 031 80 Liptovský Mikuláš 1

Číslo: 1 Pv 12/19/5505-19
EEČ: 2-39-769-2019

Liptovský Mikuláš 28.11.2019

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX 460/3, XXXXX XXXXX, Slovensko

povolanie: projektant

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: ublíženie na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 2 písmeno a Trestného
zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 19. 09. 2018 okolo 21.30 hod. na medziposchodí v rodinnom dome na XXXXX
ulici č. XXXXX strčil rukami do oblasti hrudníka do svojej bývalej manželky XXXXX,
načo ona cúvla krok dozadu ku zábradliu a keď mu povedala, aby jej dal pokoj, že na
neho zavolá políciu, tak ju opätovne oboma rukami strčil do oblasti hrudníka tak, že
narazila pravým ramenom do zábradlia, kde ju otočilo a následne cez pravé rameno
spadla zo schodov tak, že sa po nich šúchala cez hrudník, ruky a kolená až ku
kuchyni, čím jej svojím konaním spôsobil natiahnutie šľachovo-väzivového aparátu
krčnej časti chrbtice, drobnú povrchovú odreninu v záhlavovej oblasti hlavy,
pohmoždenie ľavého ramena, pohmoždenie ľavého lakťa a pohmoždenie ľavého
bedra, čo ju obmedzovalo v obvyklom spôsobe života po dobu minimálne 14 dní,

postupujem Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy v Liptovskom

Mikuláši,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ XXXXX uznesením ORP-XXXXX vzniesol XXXXX obvinenie za prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť spôsobom popísaným vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Obvinený XXXXX poprel spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu. Na svoju obhajobu uviedol, že v ten deň počul krik z izby dcéry, pričom sa hádala dcéra s jeho bývalou manželkou. Vybehol na medziposchodie, kde videl, ako obidve stáli pri dverách a tak sa postavil pred dcéru tvárou v tvár k manželke. Ona na neho kričala, provokovala ho a on ju vytlačil tak, že dal ruky na jej hrudník alebo plecia, ale ju nestrčil, len odtlačil, ona cúvla a ľavým ramenom sa dotkla zábradlia, ktoré vedie na najvyššie poschodie. Následne si sama vedome sadla na schody, ktoré vedú dole a pomaly sa prevracala dole schodmi, ako keď si ľahnete bokom a zastavila sa až na podeste pred kuchyňou. Manželku vôbec nestrčil dvakrát, len ju odtlačil od seba, podľa jeho názoru to mala pripravené.

Poškodená XXXXX uviedla, že v ten deň mala slovný konflikt so svojou dcérou a následne sa v dcérinej izbe ako keby pretláčali s dverami, kde ona bola z vonkajšej strany a dcéra z druhej strany dnu v izbe. Dcéra kričala na bývalého manžela, že nech jej ide na pomoc, ten aj vybehol k izbe a postavil sa pred ňu a strčil do nej do oblasti hrudníka, už si nepamätá, či jednou rukou alebo obidvomi, ona následne cúvla dozadu smerom k zábradliu a hovorila mu, aby sa jej nedotýkal, lebo zavolá políciu. On nič nepovedal a strčil ju do oblasti hrudníka, nevie, či jednou rukou alebo obidvomi, načo narazila ľavým ramenom o zábradlie, pretočilo ju a padala dole schodmi tvárou dole, šúchala si hlavu o stenu. Vo svojej výpovedi poškodená XXXXX popísala vzniknuté zranenia a priebeh jej liečby.

Za účelom ustálenia zranení poškodenej XXXXX a určenia mechanizmu ich vzniku a doby obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodenej bol do konania pribratý znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, ktorý popísal vzniknuté zranenia u poškodenej, ktoré sú totožné s tými, ktoré sú rozvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia. Znalec určil dobu obmedzenia obvyklého spôsobu života poškodenej v rozsahu minimálne 14 dní, a to u najväznejšieho zranenia, a to natiahnutia šľachovo-väzivového aparátu krčnej časti chrbtice, pričom obmedzenie spočívalo v bolestivosti týchto zranení. Najpravdepodobnejší mechanizmus tohto zranenia sú údery alebo náraz, pád a následné možné šúchanie po schodoch. Znalec nedokázal určiť príčinu pádu a podľa charakteru zranení sa nedokázal vyjadriť, či si poškodená spôsobila pád sama alebo nastal pôsobením inej osoby.

V priebehu prípravného konania bola vykonaná rekonštrukcia skutku, pričom svoje verzie priebehu deja prezentovali aj poškodená aj obvinený. Pri rekonštrukcii poškodená uviedla na rozdiel od svojej výpovede, že sa udrela po prvom strčení do pravého ramena a následne na figurantovi ukázala, ako ju obvinený druhýkrát strčil do ramena. Obvinený popísal priebeh deja v podstate ako pri svojej výpovedi, navyše dodal, že po tom, ako manželku odtlačil, tak ju strčil a ona sa zachytila pravou rukou o zábradlie a ľavou rukou držala zárubňu dverí. Následne si mala sadnúť, asi dvakrát sa mala pretočiť dole schodmi svojou silou a nie na základe toho,

že ju strčil.

Na základe žiadosti samotného znalca sa k priebehu incidentu vyjadrila aj dcéra XXXXX, a to bez prítomnosti obidvoch rodičov, pričom táto v podstate potvrdila verziu obvineného.

Za účelom technického posúdenia mechaniky pádu poškodenej bol do konania pribratý Kriministický a expertízny ústav PZ Bratislava, odvetvie kriminalistickej technickej diagnostiky. Zo záverov podaného znaleckého posudku vyplýva, že pri udávanom druhom strčení nemohol obvinený do nej strčiť dvomi rukami. V takom prípade by totiž poškodená jednoznačne musela padať chrbtom dozadu, smerom k bočnej stene schodiska. Ak by obvinený strčil do poškodenej iba pravou rukou do oblasti jej ľavého ramena, táto by okrem smerového pohybového impulzu smerom dozadu dostala aj mierny ľavotočivý rotačný impulz. Na to, aby poškodená zaujala polohu zodpovedajúcu fotografii č. 4 (rekonštrukcie podľa jej verzie), musela by sa hneď v prvej fáze pádu otočiť o uhol väčší než 270° okolo vertikálnej osi. Je zrejmé, že z hľadiska mechaniky aj biomechaniky takáto situácia nemohla nastať, nakoľko poškodená, stojac na dvoch mierne rozkročených nohách, vykazovala výrazne väčšiu stabilitu voči rotácii tela, než voči jej pádu na chrbát preklopením cez pomyselnú spojnicu piat. Teda musela by spadnúť skôr, než by sa stihla otočiť o uhol väčší než 270° okolo zvislej osi jej tela. Ak by mala poškodená padnúť zo schodov takým spôsobom, ako zobrazuje poškodená pri rekonštrukcii, musel by ju poškodený sotiť pravou rukou z boku do jej ľavého ramena. V takomto prípade by mohla prepadnúť do schodiska cez jej pravý bok a byť pritom prednou časťou tela natočená smerom k zábradliu. Takýto spôsob sotenia poškodenej pri rekonštrukcii neuviedla. Verzia obvineného a jeho dcéry nie je v rozpore so žiadnymi zákonitostami mechaniky ani biomechaniky. Znalec v závere uvádza, že poškodená nemohla spadnúť zo schodov takým spôsobom, ako to popísala pri vykonaní rekonštrukcie (pokiaľ by ju mal obvinený spredu sotiť jednou alebo dvomi rukami).

Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu som následne ustálil nasledujúci právny stav. Vykonaným dokazovaním boli ustálené dve skupiny dôkazov, na jednej strane tie, ktoré obvineného usvedčujú, takýmto dôkazom je výpoveď samotnej poškodenej. Na strane druhej je tu skupina dôkazov, ktorá obvineného vyviňuje a takýmto dôkazom je predovšetkým jeho samotná výpoveď. Tieto dôkazy sú si z hľadiska ich výpovednej hodnoty rovnocenné. V situácii, keď proti sebe stoja skupiny rovnocenných dôkazov, je nutné vychádzať z ďalších vykonaných dôkazov, ktoré nám umožnia podporne vyhodnotiť objektivnosť týchto primárnych dôkazov. Znalecký posudok z odvetvia zdravotníctva síce preukázal existenciu zranení poškodenej, objasnil aj mechanizmus vzniku týchto zranení, avšak znalec nedokázal konštatovať, či tieto zranenia mohli vzniknúť výlučne pri páde spôsobenom stočením poškodenej, alebo pri umelom kontrolovanom zošmyknutí po schodoch, uskutočnenom samotnou poškodenou. Ako kľúčový dôkaz sa preto javí znalecký posudok Kriministického expertízneho ústavu PZ Bratislava, ktorý spochybnil ten mechanizmus pádu a jeho priebeh z technického hľadiska (mechanika a biomechanika), ktorý prezentovala pri rekonštrukcii poškodenej. Znalec dokonca vylúčil, aby pri priamom strčení obvineného do poškodenej spredu, či už jednou rukou, alebo obidvomi, aby jej telo vykonalo taký rotačný pohyb, aby sa dostalo do takej polohy, ako znázornila poškodená. Naopak, proti verzii obvineného z technického hľadiska nenamietal.

Práve takýto obsah znaleckého posudku prispel k tomu, že verzia obvineného sa javí z technického hľadiska reálnejšou, a preto uvedené má aj vplyv na hodnotenie objektivnosti jeho výpovede. Výpoveď obvineného je navyše umocnená

aj vyjadrením jeho dcéry XXXXX, ktoré uskutočnila pri vykonávaní rekonštrukcie skutku, pričom jej popis deja je v podstate zhodný s výpoveďou obvineného. Je podstatné si všimnúť, že táto svedkyňa bola účastná rekonštrukcie na podnet samotného znalca, pričom incident popísala bez prítomnosti obidvoch rodičov. Tento fakt má taktiež vplyv na posudzovanie objektívnosti jej výpovede. Za takejto dôkaznej situácie sa teda orgánom činným v trestnom konaní nepodarilo vyprodukovať taký dôkaz (s výnimkou výpovede samotnej poškodenej), ktorý by obvineného usvedčil z toho, že poškodenú úmyselne strčil a v dôsledku toho táto padla a následne sa zošmykla dole schodmi. Výpoveď samotnej poškodenej je spochybnená z technického hľadiska podaným znaleckým posudkom, a preto na tú časť jej výpovede, v ktorej popisovala príčinu pádu zo schodov, nebolo možné prihliadnúť. Vzniknuté zranenia u poškodenej nebolo možné preto pričítať konaniu samotného obvineného.

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona prečinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten páchatel, kto inému úmyselne ublíži na zdraví.

Podľa § 123 ods. 2 Trestného zákona ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodenej. Zákonodarca a ustálená súdna prax považujú pri termíne „nie iba na krátky čas“ takú dobu, kedy je obvyklý spôsob života sťažený dlhšie ako sedem dní.

Uvedené však neznamená, že konanie obvineného XXXXX nie je protiprávne, svojím konaním sa dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ Zákona č. 372/1990 Z. b. o priestupkoch, a to z toho dôvodu, že počas verbálneho konfliktu strčil poškodenú rukami do oblasti hrudníka (jeho vysvetlenie počas rekonštrukcie skutku).

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo preto potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.).

JUDr. Marian Vagač
prokurátor